

De Standaard, 5 november 2008

De lang aangekondigde nieuwe schouwburg van Bronks jeugdtheater is bijna af. Het is dan ook de laatste keer dat het jaarlijkse Bronksfestival elders in de Brusselse binnenstad wordt georganiseerd - op verschillende locaties, met het Paleis voor Schone Kunsten als festivalcentrum. Op vier opeenvolgende dagen worden twintig producties getoond voor kinderen van vier jaar en (veel) ouder. (...)

De nieuwe Bronksproductie die tijdens het festival in première gaat is **Enkele reis**. Dat stuk voor tienplussers is gebaseerd op het boek *Un aller simple* van de Fransman Didier Van Cauwelaert, dat de uitwassen van het terugkeerbeleid van illegale migranten aanpakt, en in 1994 de prestigieuze Prix Goncourt won.

Joris Van den Brande zette het verhaal naar zijn hand en speelt de tekst ook, samen met zijn kompaan Jan Sobrie met wie hij bij Bronks eerder het succesvolle *Zolderling* maakte.

Van den Brande: 'Het boek van Van Cauwelaert gaat over een jongen in een buitenwijk van Marseille, die toen hij een jaar oud was, gevonden werd door Rom-zigeuners en bij hen opgroeide. Enerzijds maakte hij niet echt deel uit van de Rom, maar anderzijds was hij voor de Fransen ook geen echte Fransman. Door toeval krijgt hij dan nog valse papieren waarop staat dat hij een Marokkaan is, en wordt hij als voorbeeld van het verstrengde terugkeerbeleid "teruggestuurd" naar dat land waar hij dus eigenlijk niet vandaan komt.'

'Uit dat boek heb ik de meest interessante elementen gekozen en een nieuw, tweeledig verhaal gemaakt. In het eerste deel beschrijven we het leven van de jongen Aziz die bij de zigeuners opgroeit, in het tweede zijn ontmoeting met Jean-Pierre, de begeleider van het ministerie die hem in Marokko aan werk moet helpen. Die heeft zelf zijn dorp verlaten om iemand te worden in de stad, maar is daar ook niet helemaal in geslaagd.'

Uiteraard wordt *Enkele reis* geen droog politiek stuk dat het migratiebeleid op de korrel neemt. Van den Brande: 'Aziz heeft vaak het gevoel dat hij niet echt thuishoort op deze wereld of evengoed ergens anders geboren had kunnen zijn. Dat kan voor kinderen toch op een of andere manier herkenbaar zijn. Het is een verhaal over identiteit, over twee mensen die op hun manier iemand proberen te zijn, en over hoe het toeval een leven soms ingrijpend kan veranderen.'

Michaël Bellon